Advent - Segon diumenge

Per Administrador el dg., 09/12/2007 - 09:00

Is 11,1-10
Rm 15,4-9
Mt 3,1-12

Segona etapa d'aquest camí d'esperança que és l'Advent. Avui ens fa més falta que mai seguir-lo perquè la realitat és molt negra o, si més no, opaca i grisa. Tenim avui tres guies experts en aquest camí d'esperança: Isaïes, Pau i Mateu, bastant decantats al seu poble, però tanmateix amb projecció global.**Re- néixer a l'esperança**No ens agrada aquest món virtual que anem fent: un món de simulació, d'imatge, de disfressa, d'engany, d'aparador, d'injustícia estructurada i estructural. I voldríem canviar tantes coses que ja se'ns fa impossible. I no sabem per on començar. I tallem pel camí més fàcil: els altres, el problema són els altres. I ens perdem sempre. Perquè tots formem part del problema quan, si volguéssim, tots podríem formar part de la solució.Què ens diu Isaïes? *"Naixerà un plançó de la soca tallada, de les seves arrels".* Qui perd les seves arrels, perd la seva identitat i no té futur, diuen els poetes. El profeta va més enllà. Ho veu i ho toca. La descripció és molt gràfica, amb cara i ulls, com l'infant que està a punt de sortir del ventre de la mare quan ha trencat aigües! Serà el Déu-amb-nosaltres, fruit de l'Esperit, amb tota la fesomia de Déu: saviesa, valentia, lleialtat, no judicarà per aparences ni pel que senti dir, farà justícia als desvalguts i sentenciarà a favor dels pobres. Llop i anyell, vedell i lleó, conviuran junts. Ningú no farà el mal. Aquest món mai no l'hem vist; i quan ho veurem?**Mantenir-nos en l'esperança**Ara continuem el full de ruta amb el guia Pau. "El camí és llarg i ja no tenim temps d'equivoca'ns", canta el poeta. *"Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist: accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat (...) poseu-vos al servei els uns dels altres com Crist es va posar al servei (vostre) i així donareu glòria a Déu".*Si estem d'acord en Crist, és a dir, si vivim a l'estil del Crist, ens mantindrem ferms en l'esperança i tot canviarà. L'acceptació i el servei ens preparen per una bona convivència i això avui és fonamental. És la tasca comuna que hem de fer totes les religions si volem ser bona nova pel món nostre. Un món que no ens agrada, però és el món que Déu estima, encara que tampoc li agrada, i per això ho ha donat tot en donar-nos el Crist.**Construir l'esperança**Mateu és qui ara agafa el full de ruta. Si ens quedéssim només a l'espera del que vindrà, sense implicar-nos-hi, seriem ben poca cosa. "Tot serà nou, si vols" hem cantat sovint a les eucaristies de la parròquia. Doncs, som-hi!